

CSÍKI ANDRÁS

sínek feküsznek szívemen

„már annyi minden költészet e földön
házak hidak gépek és röpterek
hogy lassacskán azon kell eltűnődnöm
miért is írunk pajtás verseket”

Kányádi Sándor: *Kuplé*

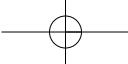
s a költőkre nem figyel senki sem
futom a reggeli járatot
hosszú sínek feküsznek szívemen
nyikorgok csikorgok vágtatok
futom a reggeli járatot
 s a költőkre nem figyel SENKI SEM

a múzsák tisztes jegyszedőnők
isten morzsái átok vers alatt
reccsent álmokba beleköpők
mindahány szűk ingem alá dagadt
isten morzsái átok vers alatt
 a múzsák TISZTES jegyszedőnők

alkalmazottak valamennyien
a gyatra alázat bért fizet
magunkba növünk mind így csendesen
s az önvád nagy kéjesen libeg
a gyatra alázat bért fizet
 alkalmazottak VALAMENNYIEN

de hát a múzsák és mind mi költők!
megbámul egy fáradt asszonánc
kötőfékek balfékek lókötők
homlokomon bogba gyűl a ránc
megbámul egy fáradt asszonánc
 de hát a múzsák és MIND MI KÖLTŐK!

(VALAMENNYIEN TISZTES SENKI SEM)

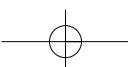
[Csíki András versei]

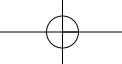
skicc

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az;
és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”

Lukács Evangéliuma, 16. rész

*vészfék nélküli
érdes édes időn
fejveszett öncélok
és magadsuhogás
s az ellengetett emlékek
visszfénye ápolja
gyulladt szemed
nélküled neked és veled
csak a vége csak a végéből dereng
s a visszavert hátsó igék?!
nyom nyom után
gyilkosok türelmét éled át
tehát?
nincs tehát!
rozzant térdeplésben
makacs kéz-
makacsabb szívkulcsolásban
meglett vigyázásban
a megvan s az elveszett
között kerekedik a most
s a visszavont hátsó igék?!
lenni akarni tenni
nézni a hajnal ívét
s kibomlani abból
hűséggel sosem karással
bűtlenséggel mindig maradással
nyom nyom után
rozzant térdeplésben
makacs vigyázásban
vészfék nélküli
érdes édes időn*

[Csíki András versei]

köddel zúzmarával

<i>igyekszik át a parkon,</i> <i>köddel zúzmarával,</i> <i>bajnali hideggel,</i> <i>siet s magával,</i> <i>igyekszik át a parkon;</i>	<i>sötét folyó körülle,</i> <i>suvadásos martok,</i> <i>hangja vesztett örvény,</i> <i>kitámfázott csarnok,</i> <i>sötét folyó körülle;</i>
---	---

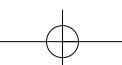
bátán vonít a holt fény,
síkos saras csendben,
tompa lődögését
sítséggé festem,
bátán vonít a holt fény;

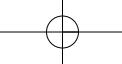
összedőlt bajnalban

már a bajnal romjain veszteglünk
robbantvörös virágok és tüskék
feküsznek szemedben holt törmelek-
szerű kifáradt korholt emlékek

siúppedt percek sercegnek közöttünk
fényár és bordájuk törött árnyak
feszülettel mereszett bocsánat-
tal térdep'lünk összedőlt bajnalban

tüskék és repedtvörös virágok
közé tört bordák szűk vászonvégek
zárt szájakkal kiöttött szemek-
kel egymás lángszuronyába bukva

[Csíki András versei]

Nehezen melegszik

szét-szétesik a

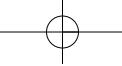
M E S Z ?

*Kedd reggeli mínusz,
nehezen melegszik,
ez a vers is alig,
sokára kereksszik.
Kinézek belőle,
temetik a csendet,
sorsomban bordozom,
s nem lebetünk egyek.
Egyek nem lehetünk,
imboolyog az átkos,
fagyba, kedd reggelbe
idelopott város.*

*Ködök híg csomói
górcsbe rándult szájak,
nincsen ki találjon,
nincsen kit találjak,*

*Vájom szemem, szájam
szíkkadt hajnal páráll,
résre nyitott percek,
korog, károg, káról.
Lassú szédiülések,
táncok síkos jegen,
bizonytalan ittlét,
törött egu terem.
Csatatér közepén
sorompóknak háttal,
eszmeletlen állok,
rég eszmélt talánnyal.*

*S be nehezen enyhül,
öntvénycsontú bideg,
görbe nyilak napja,
számon csíf szó libeg!*

[Csíki András versei]

fele van fele nincs

hommage á W. S.

*fele van fele nincs kétség
remegő zsinegen vércék
hidegen keserű trappban
köveken monoton csattan*

*gyufa fény hamu fény izzik
szeme szűk szava szűk mindég
kavarog gurul is robban
dobom is lyukasan dobban*

Madártojás. Munkács, 1996

Csíki András (1980) az erdélyi Nyárádszeredában született, jelenleg Debrecenben él. Közgazdaságtudományi végzettsége van, most újságírást tanul. Versei a *Magánbirodalom* (2009) és a *Menedékjog* (2010) című antológiákban jelentek meg.

